

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA
"DA CAMERA"

FINS A FI DE CURS
EXTRAORDINARIS ESDEVENIMENTS MUSICALS

Divendres, 29 març

Presentació i únic concert a Barcelona de la cantatriu negra,
la gran revelació de la darrera temporada en els principals
concerts d'Europa, en solista i amb les millors orquestres:

MARIAN ANDERSON, contralt
«The rarest voice of the time.»
NEW YORK TELEGRAM

KOSTI VEHANEN, piano

Obres de HAENDEL, VERACINI, MOZART, BEETHOVEN, SCHUBERT,
R. STRAUSS, SIBELIUS, i la creació de MARIAN ANDERSON
CANÇONS ESPRITUALS NEGRES

Mes d'abril

DOS GRANS CONCERTS D'ORQUESTRA
sota la direcció de l'il·lustre mestre alemany

OTTO KLEMPERER
considerat com un dels primers Directors actuals
Concerts únics a Barcelona del mestre
OTTO KLEMPERER

Mes de maig

Commemoració del 250 aniversari de la naixença de
JOAN SEBASTIÀ BACH
pel gloriós

ORFEÓ CATALÀ

Eminents solistes

ORQUESTRA. Direcció general: Mestre LLUÍS MILLET
El programa estarà gairebé totalment integrat per
importants fragments de la

GRAN MISSA en si menor

Maig - Juny

Dos concerts, únics a Barcelona, de la
ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE MADRID
sota la direcció de l'eminent mestre E. FERNÁNDEZ ARBÓS
amb la cooperació d'eminents solistes
Diverses primeres audicions de gran interès

Inscripcions i detalls: Via Laietana, 46, 5.^è, 3.ª - Telèfon 17798
Durant el concert d'avui, a la Secretaria del Palau de la Música Catalana

AUDICIONS INTIMES
CASAL DEL METGE

Dissabte, 9 març

Commemoració del 250 aniversari de la naixença de

JOAN S. BACH (21 març 1685)

G. F. HAENDEL (23 febrer 1685)

DOMENICO SCARLATTI (17 octubre 1685)

a càrrec dels eminents artistes

ALICE EHLERS, de Viena
clavicèmbal

EDUARD TOLDRÀ, violí

PROGRAMA

I

Maig

En gestió un dels més importants

QUARTETS DE CORDA
d'Europa

Dibuix inèdit de
Muntané

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"
DE BARCELONA

CURS 1934 - 35

CONCERT SETÈ

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA" DE BARCELONA

CURS XXII : 1934-35 : CONCERT SETÈ

Dissabte, 23 de febrer 1935, a les deu del vespre

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

INFANTS CANTAIREs DE VIENA

"WIENER SÄNGERKNABEN"

Sota la direcció del mestre LEOPOLD EMMER

PROGRAMA

PRIMERA PART

PRÆPARATE CORDA VESTRA

(a quatre veus)

CONST. PORTA (1530-1601)

PREPAREU ELS VOSTRES CORS per al Senyor i serviu-lo a Ell sol, i Ell us deslliurarà de les mans dels vostres enemics. Gireu-vos envers Ell, de tot el vostre cor, i Ell us deslliurarà dels vostres enemics.

UNA HORA (a quatre veus)

L. DE VICTORIA (1545-1611)

UNA HORA. No heu pogut fer vetlla amb mi una sola hora, els qui ereu exhortats a morir per mi? Ni tan sols veieu a Judas, qui no dorm pas, com s'apressa a lliurar-me als jueus? Per què dormiu? Lleueu-vos i pregueu, no caiguéssiu en temptació.

ANTE LUZIFERUM (a cinc veus)

JACOBUS GALLUS (1550-91)

ABANS DE LLUCIFER. El Senyor fou engendrat abans de Llucifer i abans dels segles, el nostre Salvador ha aparegut avui al món. Al·leluia, al·leluia.

O SACRUM CONVIVIUM (a quatre veus)

J. HANDL (1550-91)

OH SAGRAT CONVIT, en el qual hom pren a Crist i ret culte a la memòria de la seva Passió; la ment s'omple de gràcia i ens és donada una penyora de la glòria futura. Al·leluia, al·leluia.

ORATIO JEREMIÆ (a sis veus)

G. P. PALESTRINA (1526-94)

ORACIÓ DE JEREMIES. Comença l'oració del profeta Jeremies. Recorda, Senyor, allò que ens ha esdevingut; mira i esguarda el nostre oprobí. Els nostres servents han hagut domini i no hi hagué qui redimís de llur mà Jerusalem.

rosa embriaga el cor dels humans. Un dolç daler els envaeix. Amor lliga el món amb cadenes de roses. En temps de roses, Fortuna t'és amiga. Guaita al voltant i no siguis taboll: si una nina et fes ulls riallers, no t'encantis massa, és la sort, abasta-la al punt. — Vals 4. Roses d'amor t'amanyaguen. Tènuament ara un vals t'invita. No refusis, dança i deixa't portar per ell al país benaurat. — Vals 5. Roses rojes fan la nit fragant. El zèfir més fi n'ha dut la flaire a la cambra del dorment; somnia roses rojes, somnia d'amor. Temps de roses, ets el temps d'estimar; extasies el cor i els sentits i des d'aquest món ens fas tocar el Cel amb les mans.

ELS INFANTS CANTAIREs DE VIENA

"WIENER SÄNGERKNABEN"

decret de l'Emperador Maximilià, el dia 7 de
part coral dels actes religiosos de la Capella
institució, no tan sols rebien una completa
educativa i instructiva de primer ordre, totes
nutrició i abillament, anaven a càrrec de

ses, i també profanes, d'aquests infants, aviat
a intensa vida musical de Viena.

molt sol·licitades, sobre tot per famílies mo-
ts dels avantatges que representava ingressar
del pare de Franz Schubert, en llegir el
anunci d'una vacant, els candidats a la qual
família Schubert disposava de mitjans molt
sos fills. El petit Franz, que tenia aleshores
t, per la seva expressiva manera de cantar.
Sängerknaben" (de 1808 a 1812) varen
ció del geni musical de l'autor de la Sim-

continua normalment fins a la caiguda de
dre la institució i fer retornar els nois a casa;
i en 1923 un grup de personalitats, al davant

or Josef Schmitt, varen iniciar la reorganit-
zació d'aquest Escola i Cor, i gràcies a quantiosos sacrificis econòmics de diversos protec-
tors, els "Sängerknaben" han tornat, des de 1924, a la seva antiga esplendor.

Sol·licitats per tot arreu, varen decidir dividir els cantaires en tres grups, un dels
quals, per torn rigorós, resta a Viena per atendre els serveis religiosos. En virtut d'aquesta
organització, els "Infants Cantaires" han pogut ésser coneguts i han estat aclamats
a tota Europa i a Nord-Amèrica.

HÆC DIES (a vuit veus)

J. GALLUS (1550-91)

AQUEST DIA, que ha fet el Senyor, exaltem i gaudim-nos en ell. Al·leluia, al·leluia.

SEGONA PART

MARIA GING AUS WANDERN (a quatre veus)

J. BRAHMS

MARIA ANÀ DE ROMIATGE, lluny, per terres estranyes, fins que trobà el Senyor. Ell duia la creu. Fins al portal de Jerusalem l'hagué de dur, on sofri greu martiri. Això us ensenyi, a vells i jovent, que el Reialme del Cel amb pena i dolor s'ha de guanyar.

ENTRE LE BŒUF ET L'ÂNE GRIS, NADALA FRANCESA

ENTRE EL BOU I L'ASE GRIS dorm el fillet. Mil àngels divins, mil serafins, van voleiant al voltant d'aquest gran Déu d'amor. Dorm, Rei dels àngels, dorm. En braços de Maria, dorm el Fruit de Vida. Mil àngels divins, mil serafins... En mig de pastorets polits dorm el Fillet. Mil àngels divins, mil serafins...

HYMNE À LA NUIT (a quatre veus)

J. P. RAMEAU

HIMNE A LA NIT. Oh nit! amo el teu misteri. Quan esténs la teva ombra i avies les aures frescals, la dolor s'abalteix en els teus braços, la pau baixa a la terra. Un déu, sota l'abrigall dels teus vels, vé a sotmetre'ns a la seva dolça llei. Al pastor presta, igual que al rei, l'atzur del seu mantell tot brodat d'estels.

OCH MODER ICH WELL EN DING HAN (a quatre veus) J. BRAHMS

— *AI, MARE, VULL UNA COSA.* — Què vols, filla meva? — *Una cosa, una cosa...*
— *Vols una nina?* — No, mare! *Ai, no sou pas bona mare, que no enteneu allò que vol la vostra filla. Una cosa cosa, un dingerling ding...* — *Ai mare, vull una cosa.* — *Quina cosa, filleta?* — *Una cosa, una cosa...* — *Vols un vestidet fi?* — No, mare! *Ai, no sou pas bona mare... etc.* — *Ai, mare, vull una cosa.* — *Quina cosa filleta?* — *Una cosa, cosa...* — *Vols que et casem amb el teu promès?* — *Sí, mare! Sí que sou bona mare, que endevineu allò que vol la vostra filla. Una cosa, cosa, un dingerling ding.*

SAPNU TÂLUMĂ, CANÇÓ LETONIANA (a vuit veus)

SOMNI ESVAÏT. El meu somni és llunyà com un astre apagat; el meu destí espars; el meu amor, cendra esventada. El cor desert inútilment s'enquimera; no mai més, pobre foll, hauràs el bé perdut. Com la boira prima i la pampolada vana, presa del vent, així flota la meua ànima lassa. Allí on bufa l'escarni i cova el desfici, mai més no s'hi estatjorà dolça melodia. El meu somni és llunyà...

CANÇÓ SICILIANA DE CACERA (a quatre veus)

A. FAVARA

Entre els olivers hi ha la perdiu. Vés, agafa-la, Espanyoleta, i porta-me-la, que si no hi corres, a muntanya se'n volarà. Vora el llimoner la guatlla hi ha. Vés, agafa-la, Espanyoleta, i porta-me-la, que si no hi corres, estendrà les ales i se'n volarà.

TERCERA PART

ZIGEUNERLEBEN (dos solistes i cor)

R. SCHUMANN

VIDA DE GITANOS. Dins l'espessa fageda l'ombra del bosc s'arremora. Espurneja i salta la flama del feix de redoltes. Dansa la resplendor damunt la roca i fullam, i il·lumina la bigarrada caravana que s'hi redossa. És la tribu nòmada del gitano andarec, — ull rutilant, testa hirsuta —, vingut de les terres remotes del Nil i colrat per la fulgor roent del sol d'Ibèria. Al voltant del foc s'ajacen els homes; les dones preparen el beure i menjar. Cançons i rondalles van de boca en boca. La vella sap sortilegis i cobles remeieres per a tot dany i perill. Al sò de la guitarra, noies esveltes, d'ulls d'atzabeja, arrenquen a ballar. El foc espurneja, com per acompanyar, la dansa vincla els cossos i arbora la sang, fins que el frenesi els extenua i, lassos, es deixen anar. La son els pren. El remorejar de la fageda sembla que els la vulgui bressar. Feliços, els fills d'una pàtria perduda que en somnis en reveu-en la imatge brillant. Però així que a orient despunta la claror del nou dia, s'esfumen les visions de la nit; la mula inquieta trepitja nerviosa i es posa a escarbar, i en fer-se clar, la caravana torna a fer via. Qui sap per quins tocoms i per quin camí anirà?

STÄNDCHEN (contralt i cor)

F. SCHUBERT

SERENADA. De puntetes, a la quieta, ens acostem de nit a la teva porta. Amb el nus del dit hi tustem. Un copet fi. I alcem les veus, suaument, a la una, mica a mica anem pujant de to i ara cantem en chor potent: No dormis, tu, quan parla Amor! Diuen que, un temps, un savi buscava amb llinterna un home; més rar que l'or. Més rar, encara, un cor fidel. Què hi ha, però, en ciutats ni imperis, que el món dels somnis pugui igualar? Així, doncs, en lloc de música i cantúries, volem ofrenar-te silenci i pau. Dolçament reposa, estimada! Només un adeu, encara, un mot de comiat. I enmudeixi la nostra cançó. Poc a poc, a la quieta, allungem-nos de puntetes.

TRAUM DURCH DIE DÄMMERUNG (a quatre veus) RICARD STRAUSS

SOMNI DE CAPVESPRE. Llum grisa d'hora foscant damunt dels prats. S'ha apagat la brasa roent del sol de posta. Els estels passen. Jo faig camí pels prats, a la llum grisa d'hora foscant, cap a aquest recés de jessamí on m'espera la dona més bella; cap al país d'Amor, a la llum grisa d'hora foscant. No cuito: poc a poc faig via; un lligam dolç i suau m'encisa, una tènue claror blava, cap al país d'Amor, a la llum grisa d'hora foscant.

ROSEN AUS DEM SÜDEN (a quatre veus)

JOAN STRAUSS

ROSES DEL SUD. — Vals 1. Primavera, en acomiadar-se del món, ens regala flors a braçats. Reseda, clavells i jessamins. I la regina de totes, la roja majestat de la rosa. La seva fragància omplena els aires; no cap altra flor li és puriona. — Vals 2. Roses per tot; el món és un immens roserar. Timida, la rosa de bardissa enriola el verd de les tanques. Dins el jardí esclata la rosa purpúria. — Vals 3. La màgica fragància de la